

נשמתא דאורייתא

גיליון 371 • ערב שבת קדוש פרשת קרח • כ"ה בסיון תשע"ט

הדרך להתקשרות - ואתה תצוה

המאמר האחרון, לעת עתה, שזכינו שהרבי יגיה ויחלק אותו בידי הקדושות לקהל החסידים הוא מאמר דבור המתחיל "ואתה תצוה", המדבר על הקשר המיוחד בין נשיא הדור לאנשי הדור. במהלך השבת נלמד כמה נקודות מרכזיות במאמר.

נקדה ראשונה - ואתה תצוה:

למה דוק אתה?

אבא/אמא: לגבי הדלקת המנורה במשכן ובבית המקדש, השם אומר למשה רבנו: "ואתה תצוה את בני ישראל, ויקחו אליה שמן זית זך, פתית למאור, להעלת נר תמיד".

יש כאן שאלה מעניינת:

בדרך כלל כתוב: "וידבר ה' אל משה לאמר": "צו את בני ישראל, דבר אל בני ישראל וכדומה - כשאנו קוראים פסוקים אלו בתורה, אנו מבינים שהצווי הוא מהשם ואלו משה הוא רק השליח להעביר את הצווי לבני ישראל.

בפסוק שלנו, לעומת זאת, לא כתוב "וידבר ה' אל משה" אלא רק "ואתה תצוה את בני ישראל" - משמע כאלו שמשה לא רק מעביר את הצווי על הדלקת המנורה לבני ישראל, אלא שהוא עצמו מצוה אותם על כך. מדוע זה מנסח כך?

צוה ודבור

ילד/ילדה: הרבי מביא על כך את הסבר הרבי הרי"צ [במאמר מיוחד אותו הוא אמר בפורים-קטן בשנת תרפ"ז, תוך שהוא קורא למסר את הנפש על קיום התורה והמצוות כנגד מזמות

והשיב לב
אבות על ידי בני (נ"ר)

אבות ורבנים

קיצ תשע"ט

הלימוד יתקיים
בבתי הכנסת ביום שבת קודש אה"צ
בין השעות 18:00 ל-19:00

הגרלה על סט **אגרות קודש** למצטיינים

הגרלה על **כובע בורסלינו** בין ההורים

למשלימים את הפאזל הגרלה על **כרטיס כפול טיסה** לאב ולבן

ממתק לכל ילד
- הגרלות על פרטים -

לפרטים ולבירורים על מבצע והשיב לב אבות ע"י בני ר' מנחם מענדל אלפרוביץ והרכיזים בבתי הכנסת

הזוכים בגרלה תשע"ט: ר' איציק חפץ עם בנו שהמחיר נכס 22 כרטיסי טיסה לרבי הגרלה על זמן חורף תתקיים בקרב פרטים יבואו

לע"נ הרה"ח ר' שמואל גרשון ניסן ע"ה בן הרב רפאל דובער ע"ה גוריץ

מבצע משלימים את הפאזל

© print creative

לזכות החייל בצ"ה מנחם מענדל שיחי' מוגרבי לרגל יום הולדתו כ"ז סיון נדפס ע"י ולזכות הוריו שי ופייגא שיחיו מוגרבי

...
לזכות התמים יאיר רפאל שיחי' עמאר לרגל יום הולדתו כ"ז סיון נדפס ע"י ולזכות הוריו יצחק וחיה שיחיו עמאר

...
לזכות התמים מנחם מענדל שיחי' גורדון לרגל יום הולדתו כ"ג סיון נדפס ע"י ולזכות הוריו גבריאל ורחל שיחיו גורדון

...
לזכות התמים יוסף חיים שיחי' מור יוסף לרגל יום הולדתו כ"ו סיון נדפס ע"י ולזכות הוריו אביעזר רפאל ומרים שיחיו מור יוסף

...
לזכות החייל בצ"ה מנחם מענדל שיחי' לרגל הולדתו בשנת תשע"ט ט"ו סיון תשע"ט נדפס ע"י ולזכות הוריו אליהו אלחנן וחיה מזל שיחיו ישראלי

מעונין להקדיש את פעילות אבות ובנים / נשמתא דאורייתא? ניתן לפנות לר' מ"מ אלפרוביץ 0523017770

לו, "אם ככה, גם אנחנו נתחיל להניח תפלין!". וכאמת רבים מהם החלו להניח תפלין בכל יום.

כל מטרת מחלתו ואשפוזו של אותו יהודי לא הייתה אלא שהוא בעצמו יתחיל להניח תפלין ואף ישפיע בכך על הסובבים אותו. וממילא, כאשר החל להניח תפלין וגם השפיע על אחרים לעשות זאת, נעלמה מחלתו כליל והוא שחרר מבית-הרפואה...

חסיד מאהבה

יהודי, שלא היה חסיד חב"ד, זכה להיות נוכח בבקורו של הרבי, בתחלת שנות הנשיאות, ב'נחום אבליים' אצל רבי יואל מסאטמר. בחדר היו הרבה רבנים ואנשים חשובים, אך כשנכנס הרבי והחל לדבר הקשיבו לו כלם בהערצה גדולה.

כשיצא הרבי, הלך אחריו אותו יהודי ואמר לו: "אני פוחד שאני מתחיל להפוך לחסיד של הרבי"... השיב לו הרבי: "לא צריך לפחד, אפשר להיות חסיד מתוך אהבה..."

למעלה מהטבע!

בהתעודות עם הרבי הקודם הוא הורה לחסיד ר' חאצ'ה פיגין לומר 'לחיים'. ר' חאצ'ה אמר לרבי כי הוא חולה בשחפת והרופא אסר עליו לשמות 'משקה'. ענה לו הרבי הקודם: "הרופאים אינם בעלי-בתים עליה". ר' חאצ'ה אמר 'לחיים' ולמרבה הפלא החלים ממחלתו.

ר' חאצ'ה נכנס אל הרבי ל'יחידות' ואמר בהתפעלות: "זה הרי למעלה מדרך הטבע!". ענה לו הרבי: "מי שהוא 'עובד אלקים', אינו נתון לשליטת הטבע". בתגובה אמר ר' חאצ'ה: "אינני מחשיב עצמי ל'עובד אלקים'".

על כך ספר לו הרבי הקודם: "פעם אחת שלחני אבי (הרבי הרש"ב נשמתו-עדן) למשימה שנראתה בלתי אפשרית ובכל-זאת הצלחתי לבצעה. באתי אל אבי ואמרתי לו, 'זה היה למעלה מדרך הטבע!'. ענה לי אבי: "מי שהוא 'עובד אלקים', אינו נתון לשליטת הטבע". ואף אני השבתי לו כמודה, כי "אינני מחשיב עצמי ל'עובד אלקים'". תשובתו הייתה: "גם מי שהוא מקשר ל'עובד אלקים' נמצא למעלה מהטבע".

חיך הרבי הקודם אל ר' חאצ'ה והפטיר: "ואתה, תבין מכך מה שאתה רוצה..."

✂

גיליון 371 קרח

שם התלמיד/ה: _____ משפחה: _____

כיתה: _____ חתימת הורים: _____

✂

הקומוניסטים. דבריו פהתועדות זו הובילו, בין היתר, למאסרו ולגזרות המיתה והגלות שהושתו עליו ומהם הוא נגאל בימים ג, יב-יג תמוז]. - שהבטוי "תצוה" הוא לא רק מלשון 'צווי', אלא גם מלשון 'צוּתא' - ביחד.

בעצם יש קשר בין שני הפרושים 'צווי' ו'צוּתא'. מה גורם שהאדם יהיה בקשר, בחבור - בצוּתא ובכחד עם הקדוש ברוך הוא? הרי האדם הוא כה קטן והבורא הוא כה גדול! בשביל זה נתן לנו השם את המצוות. כשאנו מקיימים את הצווי והרצון שלו, אנו זוכים להתחבר ולהיות עמו בצוּתא.

ראש בני ישראל

אבא/אמא: אם כן, משה אחראי לא רק על העברת הצוויים מהשם לבני ישראל, אלא גם על הקשר והחבור בין בני ישראל להשם. בזכות המצוות שהוא מוסר להם, הם זוכים להתקרב להשם. מסבה זו אומר לנו הפסוק: "ואתה תצוה את בני ישראל" - אתה, משה, תקשר ותחבר את בני ישראל עם השם!

לכן משה רבנו נקרא 'ראש בני ישראל'. כמו המוח שבראש בו שוכנת החיות מהנפש ומשם היא נמשכת לכל אברי הגוף כלו, כך משה רבנו הוא ה'ראש' בו שורה השכינה והוא דואג לחבר את כל עם ישראל - הנמשלים לאברי הגוף, שגם בהם תשורה השכינה.

ויקחו אליך

ילד/ילדה: מצד שני, לא רק משה משפיע שפע רוחני לעם ישראל, אלא גם אנחנו - עם ישראל, מוסיפים שפע במשה רבנו. גם זה כמו באותו משל עם הגוף - מצד אחד הראש שולח חיות לכל האברים, אך גם האברים מוסיפים לראש. לדגמה, אם הראש רוצה ללכת למקום מסוים הוא זקוק לרגלים שיקחו אותו לשם... וכך גם בנמשל, בזכות הקשר עם בני ישראל והדאגה לחבר אותם עם השם, משה רבנו זכה לשפע ולהשראה רוחנית גבוהה יותר.

זה גם הרמז בהמשך הפסוק: "ואתה תצוה את בני ישראל" - משה יחבר את עם ישראל עם השם, ובזכות זה "ויקחו אליך שמו זית זך" - בני ישראל יביאו ויסיפו 'שמן' ואור למשה רבנו.

נקדה שניה - הרועה הנאמן:

רועה האמונה

אבא/אמא: כדי להבין יותר טוב את התפקיד של משה רבנו, נתבונן בפנוי בו הוא נקרא בספר הזהר: "רעיא מהימנא". הפרוש הפשוט הוא: משה הוא 'הרועה הנאמן' של עם ישראל ודואג לכל יהודי באשר הוא.

פרוש נוסף: משה הוא ה'רועה' של האמונה. מה זאת אומרת?

כמו רועה שדואג לצאן שלו למזון - בזכות המזון שונכנס ומתעכל בגוף, הנפש מתחברת עם הגוף והצאן יכולות לחיות ולהתקיים. כך גם משה רבנו דואג שהאמונה של עם ישראל לא תשאר 'תלויה' מלמעלה אלא תכנס בתוכם ותחיה אותם מבחינה רוחנית.

מאכל האמונה

ילד/ילדה: למה צריך להכניס את האמונה בתוכנו? יש מצב שבו האמונה לא נמצאת בפנים? התשובה מסתתרת במשפט מענין של הגמרא: "גנבא אפוס מחתרתא, רחמנא קריא" - גנב במחתרת קורא להשם שיעזר לו... לכאורה, אם הגנב מאמין בהשם איך הוא יכול לגנב ועוד לבקש מהשם שהגנבה תצליח...? ואם הוא חלילה לא מאמין בהשם, מדוע הוא מתפלל שהשם יעזר לו?

התשובה היא: גם גנב מאמין בהשם. הבעיה היא שהאמונה נמצאת אי-שם למעלה, אבל היא לא נכנסה לתוך תוכו של האדם. כמו אכל שלא מצליח להתעכל במעים, כך היא האמונה אצל אותו אדם.

כמו שהרועה דואג לצאן שהאכל יתעכל במעיהו, כך התפקיד של משה רבנו - רועה האמונה - הוא לדאג שהאמונה תתעכל ותכנס לתוכו של היהודי, עד שהוא יבין שאי אפשר להאמין בהשם ולהמשיך להתנהג איך שבא לו, אלא האמונה מחייבת אותו להתנהג ביום-יום כפי רצון השם.

משה שבכל דור

אבא/אמא: ממשיך הרבי הריי"צ ומסביר שהפעלה הזו של משה רבנו, נמשכת בכל דור ודור. בכל דור יש את הצדיקים (נשיאי ישראל - "נשמת משה שבכל דור") הדואגים לחבר את עם ישראל עם השם, על ידי שהם דואגים שהאמונה תכנס בהם בפנימיות. כיון שהמאמר נאמר בפורים-קטן תרפ"ז, הרבי הריי"צ הביא לכך דגמה ממרדכי היהודי:

גזרת המן היתה "להשמיד (היה לא תהיה) את כל היהודים". ממילא, אם חלילה יהודים היו ממירים את דתם, הגזרה לא

היתה חלה עליהם. אך מרדכי היהודי שהיה בכחית 'משה שבדורו' - עורר את עם ישראל בתשובה, ובמשך כל השנה שהגזרה רחפה על ראשם הם קימו תורה ומצוות מתוך מסירות נפש.

אם האמונה לא חודרת לתוכו של האדם, אין סכוי שהוא יהיה מוכן למסר את נפשו עבורה. ממילא, אם עם ישראל היה מוכן למסירות נפש, סימן שמרדכי היהודי הצליח לעורר אצלם את נקדת היהדות, את כוח האמונה הפנימי שקיים אצל כל יהודי, ולגלות אותו בפעל.

כמו שמן זית

ילד/ילדה: לפי זה אנו מבינים גם את המשך הפסוק: "[ואתה תצוה את בני ישראל" - משה יחבר את עם ישראל עם השם, ובזכות זה "ויקחו אליך שמן זית זך" - בני ישראל יביאו ויסיפו 'שמן' ואור למשה רבנו]. "פתית למאור" - מתי מתגלה עקר החבור בין עם ישראל לקדוש ברוך הוא? דוקא בזמן של 'פתית' - כמו הזית שמוציא שמן דוקא אחרי שכותשים אותו, כך בזמן הגלות מתגלה ה'מאור', כוח האמונה הפנימי ועצם הנשמה של יהודי, עד שהוא מוכן למסר על כך את הנפש. בזכות מי? בזכות משה רבנו וממשיכי דרכו בכל דור ודור.

המשך בשבוע הבא א"ה

בדרכי החסידים

הברכה והתפלין

בהתועדות בשנת תשי"ד ספר הרבי (באפן נדיר!) ספור 'מופת' על עצמו, תוך שהוא עוטר זאת (ברב ענותו) בהסבר שמיימי מענין. וכך ספר הרבי:

יהודי מארץ-ישראל שחלה במחלה קשה ביותר והיה זקוק לעבר נתוח מסבך, כתב לי מכתב בו הוא מבקש ברכה. נו, כשהיהודי מבקש להתברך, אפשר למנע ממנו ברכה?!... הלוא הברכות הן של הקדוש-ברוך-הוא!

החזרתי לו מכתב עם ברכה לכריאות שלמה, והוספתי ובקשתי ממנו להתחיל להניח תפלין בכל יום. היהודי קבל על עצמו להניח תפלין כל יום, ותכף ומיד הבריא. לתדהמתם של הרופאים, שכמעט התיאשו מחייו, הוא אפילו לא נזקק לנתוח. הבריא לגמרי!

כשאותו יהודי ספר זאת לחולים נוספים בבית-הרפואה, הם אמרו